

siger jo også, at der er et klart flertal i Irland, der støtter det, der er i hvert fald et meget klart flertal i det irske parlament, som støtter den irske løsning. Og jeg må indrømme, at det synes jeg faktisk kun er godt, for det irske parlament er jo valgt på baggrund af borgernes ønsker.

Kl. 11:57

Formanden:

Hr. Jesper Langballe.

Kl. 11:57

Jesper Langballe (DF):

Der er kun to muligheder på en stemmeseddel af den art: ja eller nej. Der er ikke nogen nuancer, og vælgerne kan ikke give nogen begrundelser. Derfor er det da fuldstændig klart, at det eneste redelige er at tage et nej for et nej og lade være med at botanisere i det.

Men jeg vil gerne spørge på en anden måde. Hr. Michael Aastrup Jensen kan jo godt se, at det altså var den irske regering, der gjorde, ligesom den danske regering gjorde i 1993. Sagen er jo den, og det ved hr. Michael Aastrup Jensen også godt, at det bekræfter det almindelige indtryk i Europa, nemlig at dette er regeringerne imod befolkningerne. Vi så det i Frankrig, vi så det i Holland, vi ser det overalt: Regeringerne er imod befolkningerne. Synes hr. Michael Aastrup Jensen ikke, at det en gang imellem kan give en smule kvalme at skulle snyde befolkningen – med forskellige procedureargumenter – for en ret til at udtale sig?

Kl. 11:58

Formanden:

Så er det ordføreren.

Kl. 11:58

Michael Aastrup Jensen (V):

Jeg kan sige, at jeg nogle gange *har* kvalme i den her folketingsaal, men det er ikke lige på baggrund af det her punkt, at jeg har kvalme. Jeg har det tværtimod rigtig godt.

Jeg vil sige til hr. Jesper Langballe, at hvis vi virkelig går ind og analyserer det irske nej, så er det, vi får nogle interessante ting frem, for det viser jo også klart, at nogle af hovedbegrundelserne for, at man stemte nej, var, at man var nervøs for neutraliteten, man var nervøs for, om man kunne bibeholde et nej til abort og lignende. Det er alt sammen noget, som vi jo alle sammen herinde i salen ved intet har med Lissabontraktaten at gøre. Men det kom alligevel op, bl.a. anført af en bestemt dansk parlamentariker fra Europa-Parlamentet, som rejste rundt og prøvede at få pisket en stemning op omkring det. Det er selvfølgelig lidt svært at tage ud af Lissabon-

traktaten, fordi det aldrig har stået i den. Derfor har vi nu fået en situation, hvor der ikke har været en genforhandling af Lissabontraktaten, men hvor der er blevet lavet nogle forskellige erklæringer, som alle i EU står bag. Det tror jeg vil få et kæmpe flertal bag sig ved den irske folkeafstemning, der nok kommer til oktober. Og det må jeg sige: Så har demokratiet jo spillet; så står både parlamentet og befolkningen – via en folkeafstemning – bag det.

Kl. 11:59

Formanden:

Så er der spørgsmål fra hr. Søren Krarup.

Kl. 11:59

Søren Krarup (DF):

Jeg synes jo, at det mere og mere tegner billedet af en overklasse i Europa imod de europæiske befolkninger, og det billede ligger egentlig i forlængelse af det, der har været situationen i Danmark i efterkrigstiden. Vi fik i grundloven 1953 en grundlovsændring – det hedder § 20 – så man kan afgive suverænitet. Jeg ved ikke, hvor meget hr. Michael Aastrup Jensen kender til historien, men det var faktisk også, vil jeg sige, noget af et kup, og det var kun, fordi man knyttede det sammen med en tronfølge, der gav kvindelig tronfølgemulighed, at man fik mulighed for suverænitetsafgivelse. Det er det, man nu ser brugt og misbrugt.

Jeg vil spørge hr. Michael Aastrup Jensen, og det har været gjort før, men det er jo så indlysende: Hvorfor kan man dog have noget imod, at der bliver foretaget en folkeafstemning? Hvis man har god samvittighed, hvis man tror på sin sag, hvis man er sikker på, at den er rigtig, hvorfor har man så noget imod at lade befolkningen stemme om det? Det kan naturligvis kun være, fordi man har en dårlig samvittighed og en dårlig sag.

Kl. 12:00

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 12:00

Michael Aastrup Jensen (V):

Jeg tror faktisk, at vi har en rigtig god sag, en kanon sag. Det er jo også derfor, at vi faktisk har haft mulighed for at debattere det under et folketingsvalg. Det her er jo ikke noget, der er kommet som en tyv om natten. Vi havde ved sidste folketingsvalg rig lejlighed til at diskutere spørgsmål omkring EU, Lissabontraktat osv., og derfor har befolkningen jo også haft mulighed for at sammensætte det parlament, som de ønsker skal varetage deres interesser på en lang